

SELETUSKIRI

maeluministri määruse „Põllumajandusministri 13. märtsi 2015. a määruse nr 25 „Maapiirkonnas majandustegevuse mitmekesistamise investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ muutmine“ eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Maaeluministri määrus „Põllumajandusministri 13. märtsi 2015. a määruse nr 25 „Maapiirkonnas majandustegevuse mitmekesistamise investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ muutmine“ (edaspidi *eelnõu*) kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 67 lõike 2 alusel.

Põllumajandusministri 13. märtsi 2015. a määruses nr 25 „Maapiirkonnas majandustegevuse mitmekesistamise investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ (edaspidi *määrus*) tehtavad muudatused on peamiselt tingitud vajadusest laiendada taotlejate sihtrühma ja suurendada toetatavate tegevuste arvu ning pikendada maksete abikõlblikkuse ja investeeringu tegemist tõendavate dokumentide esitamise lõpptähtpäeva 2023. aasta 30. juunilt 2025. aasta 30. juunini tulenevalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) 2020/2220¹ (edaspidi *üleminekumäärus*), millega pikendatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika programmiperioodi 2014–2020 rakendamist kahe aasta võrra. Lisaks on määruse muutmine tingitud praktikas ilmnenu vajadusest, samuti tehakse eelnõuga mitmeid keelelisi ja normitehnilisi parandusi õigusselguse eesmärgil.

Selleks, et mitmekesistada maapiirkonna majandustegevust ning luua paremad eeldused uute töökohtade tekkeks laiemalt, tehti „Eesti maaelu arengukavas 2014–2020“ (edaspidi *MAK*) muudatused meetme 6 „Põllumajandusettevõtete ja ettevõtluse areng“ tegevuse liigis 6.4 „Investeeringud majandustegevuse mitmekesistamiseks maapiirkonnas mittepõllumajandusliku tegevuse suunas“. Nimelt märkimisväärne osa võimalikest uute töökohtade loojatest maapiirkonnas tegutseb erinevates valdkondades nagu teenindus, ehitus ja transport, mis seni on olnud meetme 6 raames suures osas mitteabikõlblikud tegevusvaldkonnad. Toetatavate tegevusvaldkondade hulka lisandusid MAK-i muudatuste kohaselt veevarustus, kanalisatsioon, jäätme- ja saastekäitlus, ehitus, veondus ja laondus, reklaamindus ja turu-uuringud ning haldus- ja abitegevused, taotlejate hulka lisandusid põllumajandusvaldkonna muuseumid ning muutus toetuse maksimaalne suurus avaliku sektori põllumajandusettevõtja puhul. Euroopa Komisjon kiitis MAK-i nimetatud muudatused heaks 9. juulil 2021. aastal rakendusotsusega nr C(2021) 5272.

Eelnõu ja seletuskirja on koostanud Maaeluministeeriumi maaelupoliitika ja analüüsi osakonna peaspetsialist Allar Korjas (625 6162, allar.korjas@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi eelnõule on teinud Maaeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Helen Palginõmm (625 6260, helen.palginomm@agri.ee). Eelnõu on keeleliselt toimetanud Maaeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu punktiga 1 laiendatakse taotlejate sihtrühma selliselt, et edaspidi saab toetust taotleda ka selline sihtasutus, kes vastab kõigile järgmistele nõuetele:

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/2220, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega (ELT L 437, 28.12.2020, lk 1–29).

- 1) ta tegeleb põllumajandustootmisega seotud asja kogumise, säilitamise, uurimise ning vahendamise (näiteks asja väljapanek);
- 2) tema põhitegevusala on mittetulundusühingute ja sihtasutuste registri andmetel muuseumite tegevus² (EMTAK 2008, jagu R, alajagu 9102);
- 3) tema asutajaks on vähemalt selline esindusorganisatsioon, kelle liikmeks on põllumajandustootja, põllumajandussaaduste töötaja või maamajandusettevõtja.

Kui sihtasutus vastab kõigile nimetatud nõuetele, on ta põllumajandusvaldkonna muuseum selle määrase tähenduses.

Põllumajandustootmisega seotud asja all on mõeldud põllumajandusvaldkonna muuseumi vahendatavaid erinevaid teabematerjale (näiteks dokumente), töövahendeid, seadmeid, tehnoloogiaid ja põllumajandustaristuga seonduvaid asju, mis puudutavad põlluharimist, taime- ja loomakasvatust, liha ja lihasaaduste, piima ja piimasaaduste ning muude põllumajandussaaduste tootmist läbi ajaloo.

Põllumajandusajaloo ja kultuuripärandi seisukohast on mõeldud selliseid põllumajandustootmisega seotud asju, millel on kultuurilooline väärtus ja mis on seotud põllumajandusajaloo Eestis, sealhulgas lähiajaloo. Sellisteks asjadeks on põllumajandusajaloo seotud asjad, mida saab vahendada hariduslikul, teaduslikul ja elamuslikul eesmärgil ning mille vahendamine aitab kaasa põllumajanduse ja toidutootmise valdkonna maine kasvule ja inimeste huvi suurenemisele põllumajanduse ja toidutootmisega seotud ettevõtlusvaldkondade vastu. Sellised on ka asjad, mida kasutatakse hariduslikul eesmärgil põllumajandusega seotud kultuuriajaloo tutvustamisel, samuti asjad, millel on puutumus põllumajanduse ajalukku jälje jätnud muutustega, olgu selleks siis ajastu kontekstis uudsete toodete, uudsete tehnoloogiate või uudsete põhimõtete kasutusele võtmine. Seega on toetatav näiteks asjade väljapanek, mis annab atraktiivsel moel ülevaate põllumajandustoodete tootmisega seotud valdkonna arengust läbi ajaloo ning mis selgitab, põhjendab ja tutvustab vaadeldaval ajaperioodil kehtinud arusaamasid, kasutuses olnud tehnoloogiaid ja saavutatud tulemusi.

Maapiirkonna elu- ja ettevõtluskeskkonna atraktiivsus mõjutab oluliselt inimeste otsuseid elu- ja töökoha valikul. See omakorda mõjutab tööjõu kättesaadavust maapiirkonnas ja ettevõtete konkurentsivõimet maal. Põllumajandustootmisega seotud asja vahendamise tegelevad põllumajandusvaldkonna muuseumid, kes pakuvad töökohti maapiirkonnas, parandavad inimeste hinnangut piirkonna elu- ja ettevõtluskeskkonna kvaliteedile ja on arvestatavad atraktiivsete töökohtade pakkujad maapiirkonnas.

Eelnõu punktidega 2 ja 3 täpsustatakse, milliseid lisanõudeid veel kohaldatakse ja milliseid nõudeid ei kohaldata põllumajandusvaldkonna muuseumist taotlejale. Põllumajandusvaldkonna muuseum peab vastama nagu teisedki taotlejad määrase § 2¹ lõikes 1 sätestatud nõuetele: 1) tal ei ole riikliku maksu võlga või tema riikliku maksu võla tasumine on ajatatud ja maksuvõla tasumise ajatamise korral on maksuvõlg, mille tasumise tähtaeg on möödunud, tasutud ettenähtud summas; 2) ta ei ole saanud ega taotle samal ajal sama kulu kohta toetust riigieelarvelistest või muudest Euroopa Liidu või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi; 3) tema suhtes ei ole algatatud likvideerimismenetlust ega pankrotiseaduse kohaselt nimetatud ajutist pankrotihaldurit või kohtuotsusega välja kuulutatud pankrotti. Lisaks peab põllumajandusvaldkonna muuseum vastama määrase § 2¹ lõike 2 punktides 3 ja 5 nimetatud nõuetele: ta on enne taotluse esitamist tegutsenud vähemalt kaks majandusaastat, millest taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaasta oli vähemalt 12 kuu pikkune, ning ta on varem riigieelarvelistest või muudest Euroopa Liidu või välisvahenditest saanud ja tagasimaksmisele kuulunud summa tagasi maksnud või toetuse tagasimaksmise ajatamise korral tagasimaksed tasunud ettenähtud summas. Põllumajandusvaldkonna muuseumile ei kohaldata

² Justiitsministri 28. detsembri 2005. aasta määruse nr 59 „Kohtule dokumentide esitamise kord“ lisa 16 „Eesti majanduse tegevusalade klassifikaator (EMTAK)“.

määruse § 2¹ lõike 2 punktides 1, 2, 4 ja 6 nimetatud nõudeid, sest need kohalduvad füüsilisest isikust ettevõtjale ja äriühingule.

Eelnõu punktidega 4 ja 28 täpsustatakse päikese-, vee- või tuuleenergiast elektri tootmisega seotud investeeringu puhul toetuse taotlemise nõudeid ja toetuse saamiseks esitatavaid dokumente.

Kui investeeringuobjekt on seotud päikese-, vee- või tuuleenergiast elektri tootmisega, siis tuleb kogu toodetud elektrienergia kas müüa ettevõttest välja või kasutada ettevõttes ainult selliseks majandustegevuseks, mis ei ole seotud Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi *ELTL*) I lisas nimetatud toote tootmisega. Taotleja poolt oma tarbeks toodetud energia loetakse toodetava lõpptoote koostisosaks. *ELTL*-i I lisas nimetatud toote tootmiseks kasutatav energia loetakse selle toote osaks, kuid I lisas nimetatud toote tootmine ei ole selle meetme puhul abikõlblik tegevusvaldkond.

Kui toetust taotletakse päikese-, vee- või tuuleelektrijaama rajamiseks, esitab taotleja koos taotlusega võrguettevõtja poolt taotlejale tehtud pakkumuse elektrivõrguga liitumise kohta (määruse § 7). Toetuse väljamaksmiseks esitab toetuse saaja pärast tegevuse täielikku või osadena elluviimist ja selle eest täielikult või osaliselt tasumist Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ameti (edaspidi *PRIA*) e-teenuse keskkonna kaudu *PRIA*-le maksetaotluse koos võrguettevõtjaga sõlmitud liitumislepinguga juhul, kui elektrivõrguga liitumine on investeeringuobjekti sihtotstarbelisse kasutusse võtmiseks vajalik – viimane tähendab sisuliselt seda, et toetuse saaja ei kasuta kogu enda toodetud elektrienergiat ise 100 protsendi ulatuses tootmises või teenuse osutamisel või et jaama töökindla toimimise eelduseks on igal juhul liitumine jaotusvõrguga (erandid, mille puhul liitumispakkumust ja -lepingut vaja ei ole, on nimetatud järgmises lõigus). Üldjuhul tuleb liitumisleping esitada koos esimese maksetaotlusega, mis on seotud konkreetse elektritootmiseks kasutatava investeerimisobjektiga. Liitumisleping tõendab, et võrguettevõtjal on valmisolek konkreetse päikese-, vee- või tuuleelektrijaama ühendamiseks võrguga. Võrguettevõtja poolt taotlejale esitatud liitumispakkumus ja toetuse saajaga sõlmitud liitumisleping loovad kindluse, et rajatav päikese-, vee- või tuuleelektrijaam on võimalik võrku ühendada, võrgul on piisav võimsusvaru ja toodetud elektrienergiat on võimalik võrgu kaudu edastada. Sellega välditakse olukordi, kus toetuse saaja on heauskselt lasknud päikese-, vee- või tuuleenergiajaama valmis ehitada, kuid võrguettevõtjal ei ole võimalik seda jaama võrguga ühendada ja investeeringuobjekt jääb sihtotstarbeliselt kasutusse võtmata.

Liitumispakkumus ja -leping on vajalikud ainult juhul, kui toetuse saaja ei kasuta kogu enda toodetud elektrienergiat ise 100 protsendi ulatuses tootmises või teenuse osutamisel või kui jaama töökindla toimimise eelduseks on liitumine jaotusvõrguga. Juhul, kui tegemist on autonoomse elektrivarustuse tagamisega objektil, kus puudub elektrivõrguga liitumise võimalus, ei ole liitumisleping vajalik. Selliseks objektiks võib olla näiteks majutusasutus väikesaarel, fotograafidele mõeldud vaatlusonn looduses, tootmisüksus, kus kasutatakse autonoomset elektritootmist jms.

Eelnõu punktidega 5, 10 ja 30 tehakse normitehnilised parandused.

Eelnõu punktidega 6–8 täpsustatakse toetatavate tegevusvaldkondade loetelu. Seoses majanduskeskkonnas aset leidnud muutustega on maapiirkonnas kasvamas nende ettevõtjate osakaal, kes tegutsevad teenindussektoris. Teenindussektoriga on seotud üha suurem osa maapiirkonna töökohtadest. Mitmetes tegevusvaldkondades, sealhulgas teenindussektoris, kus programmiperioodi algul oli turuolukord pigem soodne, puutuvad ettevõtjad praegu kokku tõsiste raskustega seoses muutunud majandusolukorraga. COVID-19 pandeemia tõttu tuleb ettevõtjatel enamikus tegevusvaldkondades üle vaadata oma senised ärimudelid ning leida võimalusi investeerida uutesse tehnoloogiatesse ja tootmisvahenditesse. Seetõttu on põhjendatud anda võimalus taotleda investeeringutoetust võimalikult suurel arvul maapiirkonnas tegutsevatel ettevõtjatel, sealjuures ehituse, veonduse ning haldus- ja abitegevuste valdkonnas. Seega toetatakse edaspidi lisaks varasemale ka investeeringuid, mis

viiakse ellu veevarustuse, kanalisatsiooni ja saastekäitluse, ehituse, veonduse ja laonduse, reklaaminduse ja turu-uuringute ning haldus- ja abitegevuste valdkonnas, välja arvatud haldus- ja abitegevuste valdkonna alla kuuluvates inkassoteenuse ja rentimise valdkonnas.

Nende tegevusalade puhul, mis eeldavad enne konkreetsel tegevusalal majandustegevuse alustamist tegevusloa olemasolu, peab taotlejal olema vastav tegevusluba juba enne taotluse esitamist. Sellega tagatakse, et taotleja on enne taotluse esitamist teadlik selles valdkonnas ettevõtjale esitatud nõuetest, tegevusloa taotluse menetlus on läbitud ja toetusega seotud investeringuobjekti on võimalik sihtotstarbeliselt kasutama hakata. Seda, kas konkreetsel tegevusalal on nõutav tegevusluba või piisab majandustegevusteate esitamisest, saab vaadata majandustegevuse registrist³.

Muudatus annab võimaluse mitmekesistamise meetme raames taotleda toetust ettevõtjatel, kelle tegevus on seotud maapiirkonnas teenindussektoris töökohtade loomisega.

Eelnõu punktiga 9 sätestatakse, et kui põllumajandustootjale, põllumajandusvaldkonna muuseumile ja mittepõllumajandusliku ettevõtlusega tegelevale mikroettevõtjale antav toetus on vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EL) nr 1407/2013⁴ (edaspidi *vähese tähtsusega abi määrus*) artikli 3 tähenduses, kohaldatakse selle toetuse andmisele vähese tähtsusega abi määruses ja konkurentsiseaduse §-s 33 sätestatut.

Vähese tähtsusega abi määruse rakendamisel ei tohi antav abi ületada 200 000 eurot kolme majandusaasta jooksul. Seejuures võetakse arvesse ka vähese tähtsusega abi määruse alusel teiste abi andjate antud abi. Antud abi jääki saab kontrollida riigiabi ja vähese tähtsusega abi registrist Rahandusministeeriumi veebilehel⁵.

Eelnõu punkti 9 uue sõnastuse kohaselt ei ole vähese tähtsusega abi määruse kohaldamine alati vajalik. Euroopa Komisjoni teatise riigiabi mõiste kohta ELTL-i artikli 107 lõike 1 tähenduses (2016/C 262/01)⁶ peatükis 6.2 on selgitatud, millises olukorras ei ole toetus riigiabi ELTL-i artikli 107 lõike 1 tähenduses. Sellisel juhul ei ole vähese tähtsusega abi määruse kohaldamine vajalik.

Nimetatud teatise punkti 190 kohaselt on avaliku sektori toetus ettevõtjatele riigiabi ELTL-i artikli 107 lõike 1 tähenduses vaid niivõrd, kuivõrd see „kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust“. Teatise punkti 196 kohaselt on Euroopa Komisjon mitmel juhul leidnud, et teatavatel tegevustel on konkreetsete asjaolude tõttu üksnes kohalik mõju ja seetõttu ei mõjutanud need liikmesriikidevahelist kaubandust. Sellistel juhtudel kontrollis komisjon eelkõige, et abisaaja tarnis kaupu või teenuseid liikmesriigi piiratud piirkonda ja tõenäoliselt ei meelitanud ligi kliente teistest liikmesriikidest, ning et tal ei olnud võimalik ette näha, et meetmel on rohkem kui vähene mõju piiriülestele investeerimis- või asutamistingimustele.

Teatise punktis 197 on märgitud, et kuigi ei ole võimalik määratleda üldist liiki meetmeid, mis tavaliselt vastavad nendele kriteeriumidele, on kõnealuses punktis toodud näiteid olukordade kohta, kus komisjon tuvastas, arvestades konkreetse juhtumi asjaolusid, et avaliku sektori toetus ei olnud suuteline mõjutama liikmesriikidevahelist kaubandust. Sellised on näiteks

- spordi- ja puhkerajatised, mis teenindavad peamiselt kohalikku elanikkonda ja tõenäoliselt ei meelita ligi kliente või investeringuid teistest liikmesriikidest;
- kultuuriasutused ja -üksused, mis tegelevad majandustegevusega, kuid mille puhul on siiski ebatõenäoline, et meelitatakse ligi samalaadsete pakkumiste kasutajaid või külastajaid teistest liikmesriikidest (komisjon on seisukohal, et toetuse andmine ainult suurtele ja tuntud kultuuriasutuste korraldatavatele sündmustele, mida on laialdaselt

³ Kättesaadav <https://mtr.mkm.ee/infoleht/22>.

⁴ Komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8).

⁵ Kättesaadav <https://www.rahandusministeerium.ee/et/riigiabi> (vähese tähtsusega abi vaba jääk).

⁶ Kättesaadav [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719\(05\)&from=LV](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719(05)&from=LV).

tutvustatud väljaspool oma kodupiirkonda, võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust);

- haiglad ja muud tervishoiuasutused, mis osutavad tavapäraseid meditsiiniteenuseid kohalikule elanikkonnale ja tõenäoliselt ei meelita ligi kliente või investeeringuid teistest liikmesriikidest;
- ajakirjandus- või kultuuritooted, mille võimalik publik piirdub keelelistel ja geograafilistel põhjustel kohalike elanikega;
- konverentsikeskus, mille puhul ei meelita asukoht ja abi tõenäoliselt ära teiste liikmesriikide keskuste kasutajaid.

Seega on määrava tähtsusega, kas pakutavast teenusest nähtub, et see on suunatud kohalikule elanikkonnale, mistõttu suure tõenäosusega ei ole sellisel juhul tegu vähese tähtsusega abiga.

Eelnõu punktidega 11 ja 27 tehakse muudatus, millega pikendatakse liisingu abil tehtud maksete abikõlblikkuse ja investeeringu tegemist tõendavate dokumentide esitamise lõpptähtpäeva tulenevalt üleminekumäärusest. Pärast muudatust on liisingumaksud endiselt abikõlblikud, kui asja omandiõigus läheb üle viie aasta möödudes arvates PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemisest, kuid muutub kuupäev, mis ajaks peab omandiõigus olenemata viie aasta möödumisest üle minema: selleks kuupäevaks on 2025. aasta 30. juuni. See tähendab liisingu puhul nii abikõlblikkust tõendavate kuludokumentide esitamise kui ka omandiõiguse ülemineku lõpptähtpäeva pikendamist kahe aasta võrra, see on 2025. aasta 30. juunini. Nimetatud muudatused tulenevad üleminekumääruse artikli 1 lõikest 1, mille kohaselt pikendatakse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) toetatavate programmide puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013⁷ (edaspidi *ühissätete määrus*) artikli 26 lõikes 1 sätestatud 2014. aasta 1. jaanuarist kuni 2020. aasta 31. detsembrini kehtvat tähtaega kuni 2022. aasta 31. detsembrini. Samuti pikeneb üleminekumääruse artikli 2 lõike 2 kohaselt ühissätete määruse artikli 65 lõigetes 2 ja 4 sätestatud kulutuste rahastamiskõlblikkuse periood kahe aasta võrra ehk kuni 2025. aasta 31. detsembrini. See tähendab, et ühissätete määruse artikli 65 lõike 2 kohaselt on kulud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetuse saamiseks abikõlblikud juhul, kui need on tekkinud toetuse saajal ja nende eest on tasutud hiljemalt 2025. aasta 31. detsembril ehk abikõlblikud on vaid programmiperioodil tehtud kulud. Tagamaks, et PRIA jõuab programmiperioodi lõppu jäävad väljamaksed teha enne 2025. aasta 31. detsembrit, ja võimaldamaks jätta PRIA-le ka kuludokumentide menetlemiseks mõistlik aeg, on vajalik, et asja omandiõigus oleks üle läinud ja kulu abikõlblikkust tõendavad dokumendid oleksid esitatud hiljemalt 2025. aasta 30. juunil.

Eelnõu punktiga 12 täpsustatakse mitteabikõlblike kulude loetelu. Endiselt ei ole abikõlblikud sõidu- või veovahendi, mootor-, vee-, õhu- või maastikusõiduki ostmise kulud, välja arvatud rändkaupluse ja sellise liikurmasina ostmise kulud, mida ei kasutata põllumajanduse, metsamajanduse või metsavarumise valdkonnas. Kuivõrd liiklusseaduse § 2 punkti 86 kohaselt loetakse traktoriks rataste või roomikutega põllu- või metsatööks ettenähtud mootorsõiduk, millel on vähemalt kaks telge ja mille valmistajakiirus on vähemalt kuus kilomeetrit tunnis, siis selguse huvides on määruses mitteabikõlbliku kuluna välja toodud ka traktori ostmise kulud.

MAK-i kohaselt on tegevuse liigi „Investeeringud majandustegevuse mitmekesistamiseks maapiirkonnas mittepõllumajandusliku tegevuse suunas“ üldeesmärk maapiirkonnas püsiva majandusliku baasi ning sobivate ja atraktiivsete töökohtade loomise soodustamiseks mitmekesistada ja arendada ettevõtlust väljaspool põllumajanduse, kalanduse ja metsanduse valdkonda. Sellest lähtuvalt täpsustatakse määruses, et mitteabikõlblik on igasuguse põllu- või

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469).

metsatööks ettenähtud mootorsõiduki ostmise kulu olenemata selle sõiduki valmistajakiirusest ning et abikõlblik on ainult sellise liikurmasina ostmise kulu, mis ei ole ette nähtud põllumajanduse, metsamajanduse või metsavarumise valdkonnas kasutamiseks. Muudatuste eesmärk on täpsustada abikõlblike kulude osa ja tagada, et meetme raames luuakse töökohti väljaspool põllumajanduse, kalanduse ja metsanduse valdkonda.

Endiselt ei ole abikõlblikud jalgratta, pisimopeedi, kerg-, tasakaalu- või robotliikuri, niiduki, rööbassõiduki, haagise või auto alusel valmistatud eritöömasina ostmise kulud. Liiklusseaduse § 2 punkti 9 kohaselt ei loeta haagiseks pukseeritavat seadet ega vahetatavat pukseeritavat seadeldist. Näiteks ei loeta haagiseks teisaldatavat ratastel elektrigeneraatorit, järele veetavat suusaraja tallajat ega haakes kasutatavat halumasinat.

Eelnõu punktiga 13 sätestatakse põllumajandusvaldkonna muuseumile kohaldatav toetuse määr, milleks on kuni 100 protsenti toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest. Alus selleks tuleb MAK-ist, mille kohaselt põllumajandusvaldkonna muuseumitest toetuse saajatele kohaldatakse 100-protsendilist toetusmäära. Toetuse maksimaalne suurus ühe taotleja kohta on põllumajandusvaldkonna muuseumi puhul sarnaselt mikroettevõtjast taotlejaga 150 000 eurot MAK-i programmiperioodil kokku (määruse § 8 lõige 2).

Eelnõu punktiga 14 sätestatakse avaliku sektori põllumajandusettevõtjale antava toetuse maksimaalne suurus, mis on nüüd 5 000 000 eurot MAK-i programmiperioodil kokku.

Eesmärk on võimaldada teha sihtrühmal selliseid investeeringuid, mis on oma olemuselt pika perspektiiviga – eelduslikult aastakümneteks – ning mille tegemisega täidetakse avalikust huvist tulenevaid ülesandeid (tegeletakse kultuuripärandi säilitamise ja näitamisega). Muudatusega luuakse eeldused suure mõjuga investeeringute tegemiseks, milleks on nende mahu, laadi ja pika kasutusea tõttu vaja senisest suuremas summas toetust. Nimelt just avaliku sektori põllumajandusettevõtjad tegelevad kultuuripärandi vahendamise ja säilitamisega ning riiklikult on oluline, et see oleks kestlik ja pidev protsess. See on maapiirkonnas tulevikku vaatav protsess, mis tagab kultuuripärandiga seotud objektide kestlikkuse ja loob eeldused ettevõtluse arenguks maapiirkonnas investeeringute ja majandusliku baasi tekkele kaasa aitamise abil. Neile võimaldatud suurem maksimaalne toetussumma loob eeldused laialdasema mõjuga investeeringuteks, mille tulemusena tekivad maapiirkonda olulised turismisihtpunktid, mis elavdavad vastava piirkonna või valdkonna majandustegevust ning soodustavad uute atraktiivsete töökohtade lisandumist. Toetust saanud avaliku sektori põllumajandusettevõtja tegevuse tulemusena muutub vastav piirkond majanduslikult atraktiivsemaks, mis soodustab piirkonda uute lisainvesteeringute tulekut ning avaliku sektori põllumajandusettevõtja ja piirkonna või asjakohase sektori ettevõtjate majandustegevuse lõimumist. Sellega luuakse lisavõimalus tagamaks maapiirkonnas püsiva majandusliku baasi olemasolu ja seeläbi eeldused uute atraktiivsete töökohtade tekkeks selleks, et saavutada eespool nimetatud toetuse eesmärk.

Eelnõu punktiga 15 täpsustatakse vähese tähtsusega abi suurust maanteetranspordi valdkonnas tegutsevale rendi või tasu eest kaupu vedavale ettevõtjale, kellele jooksva majandusaasta ja sellele vahetult eelnenud kahe majandusaasta jooksul maanteevedudeks antud vähese tähtsusega abi koos selle meetme raames taotletava toetuse suurusega ei tohi ületada 100 000 eurot. Nõue tuleneb vähese tähtsusega abi määruse artikli 3 lõikest 2. Vähese tähtsusega abi määruse preambuli punkti 5 kohaselt ei loeta maanteetransporditeenuseks integreeritud teenust, nagu näiteks kolimis-, posti-, kulleri-, jäätmete kogumise või käitlemise teenust, millest transport moodustab vaid ühe osa.

Piirmäärat puhul lähtutakse üksnes sellest valdkonnast, milles tegutsemisele on investeering suunatud. Seega ei tohi ettevõtjale jooksva majandusaasta ja kahe vahetult eelneva majandusaasta jooksul üksnes maanteevedudeks antud vähese tähtsusega abi koos meetme raames taotletava toetusega ületada 100 000 eurot, kuid kokku võib ettevõtja sel perioodil kasutada vähese tähtsusega abi kuni 200 000 euro ulatuses.

Näide 1. Ettevõtja on hiljuti saanud vähese tähtsusega abi summas 120 000 eurot autoremondi teenuse osutamiseks ja küsib nüüd toetust 80 000 eurot maanteeveokite garaaži ehitamiseks. Ettevõtja võib saada toetust kuni 80 000 eurot maanteeveokite garaaži ehitamiseks. Kohalduv küll maanteevedude jaoks seatud 100 000 euro piirmäär, kuid kuna ta on saanud üldist vähese tähtsusega abi juba 120 000 euro ulatuses ja kokku ei tohi vähese tähtsusega abi ületada 200 000 eurot, siis saab ta toetust maanteevedudeks kuni 80 000 eurot.

Näide 2. Transpordiettevõtja soovib toetust kiirtoidukohviku rajamiseks magistraali äärde. Tal on juba maanteevedudeks ette nähtud 100 000 euro suurune vähese tähtsusega abi limiit ära kasutatud. Kiirtoidukohviku jaoks saaks ta kasutada üldist vähese tähtsusega abi kuni 200 000 eurot, kuid kuna ta on saanud juba 100 000 eurot maanteevedudeks, siis kohviku jaoks ei saa ta toetust rohkem kui 100 000 eurot.

Eelnõu punktidega 16, 17, 19 ja 20 täpsustatakse nõudeid põllumajandusvaldkonna muuseumi kohta. Kui taotleja on põllumajandusvaldkonna muuseum, tuleb andmed selle kohta taotluses ära näidata. Samuti täpsustatakse, et põllumajandusvaldkonna muuseumile ei kohaldata määruse § 10 lõike 2 punktides 4, 6 ja 7 sätestatud nõudeid, sest need kohalduvad ainult füüsilisest isikust ettevõtjale ja äriühingule.

Eelnõu punktidega 18 ja 21 lihtsustatakse tekkepõhist raamatupidamise arvestust pidava füüsilisest isikust ettevõtjast taotleja puhul bilansi ja kasumiaruandega seotud majandusnäitajate esitamist taotlemisel. Varem tuli nimetatud taotlejal esitada avaldusel teave taotlemisele vahetult eelnenud kahe majandusaasta kasumiaruannete ja bilansi näitajate kohta, mis võis taotlejas tekitada segadust, sest jättis lahtiseks teabe iseloomu ja ulatuse. Edaspidi tuleb tekkepõhist raamatupidamise arvestust pidaval füüsilisest isikust ettevõtjast taotlejal esitada PRIA-le taotlemisel konkreetsed dokumendid: bilanss ja kasumiaruanne taotluse esitamisele vahetult eelnenud kahe majandusaasta kohta.

Eelnõu punktidega 22 ja 29 ühtlustatakse füüsilisest isikust ettevõtjate majandusnäitajate (eelkõige müügitulu suuruse) kontrollimiseks esitatavaid dokumente. Kui seni küsis PRIA Maksu- ja Tolliametilt (edaspidi *MTA*) tuludeklaratsiooni vormi E andmeid (edaspidi *vorm E*) ainult nende toetust taotlenud füüsilisest isikust ettevõtjate kohta, kes peavad raamatupidamise seaduse kohaselt kassapõhist raamatupidamise arvestust, siis edaspidi küsitakse vormi E andmeid kõigi toetust taotlenud füüsilisest isikust ettevõtjate kohta olenemata nende kasutatavast raamatupidamisarvestuse viisist. Pidades silmas, et taotluste hindamisel tuleb tagada ettevõtjate võrdne kohtlemine olenemata sellest, kas füüsilisest isikust ettevõtja peab kassa- või tekkepõhist raamatupidamisarvestust, võimaldab muudatus PRIA-l edaspidi küsida MTA-lt vormi E andmeid kõigi füüsilisest isikust ettevõtjast taotlejate kohta (siiani on küsitud vormi E andmeid ainult kassapõhist raamatupidamisarvestust pidavate füüsilisest isikust ettevõtjate kohta). Arvestades, et müügitulu kontrollitakse summa järgi, mis ei sisalda käibemaksu, siis on endiselt vajalik küsida ka käibedeklaratsiooni andmeid kõigi nende füüsilisest isikust ettevõtjast taotlejate kohta, kes on käibemaksukohustuslased. Nimelt kajastab vorm E kõiki tulusid koos käibemaksuga, kuid käibedeklaratsioonilt on võimalik näha täpset käibemaksu suurust. Samas ainult käibedeklaratsiooni andmetest ei selgu jällegi ettevõtja müügitulu põllumajandustoodetest, mistõttu on vormi E küsimine endiselt vajalik. Muudatusega tagatakse ühtlane andmekvaliteet müügitulu andmete kontrollimisel. Lisaks tagatakse muudatusega asjakohane paindlikkus hindamisel arvesse võetavate majandusaastate valikul olenemata sellest, kas peetakse kassapõhist või tekkepõhist raamatupidamisarvestust. Kui füüsilisest isikust ettevõtja vormi E andmeid ei ole MTA-le esitatud ja nimetatud vormi MTA-le esitamise tähtaeg ei ole möödunud, loetakse nimetatud ettevõtja puhul taotluse esitamise tähtajal taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaastaks taotluse esitamisele vahetult eelnenud teine majandusaasta ja taotluse esitamisele vahetult eelnenud teiseks majandusaastaks taotluse esitamisele vahetult eelnenud kolmas majandusaasta.

Eelnõu punktidega 23–25 täpsustatakse taotluste hindamist põllumajandusvaldkonna muuseumite puhul.

PRIA hindab põllumajandusvaldkonna muuseumite taotlusi lisa punktides 1–3, 5, 7 ja 8 sätestatud järgmiste hindamiskriteeriumite alusel: investering tehakse keskusest eemale jäävas ja vähese võimekusega piirkonnas; taotleja ei ole saanud ettevõtluse mitmekesistamiseks mittepõllumajanduslikku investeringutoetust; kavandatav investering avaldab positiivset mõju maapiirkonna tööhõivele; kavandatav investering avaldab positiivset mõju puuetega inimestele; investeringu tegemisega luuakse sotsiaalmajanduslikku lisaväärtust kultuuripärandi säilitamise kaudu; investeringu tegemisega luuakse sotsiaalmajanduslikku lisaväärtust põllumajandustootmisega seotud asja või kultuuripärandi vahendamise kaudu.

Samuti täpsustatakse taotluste hindamise korda. PRIA moodustab hindamistulemuste põhjal kaks taotluste paremusjärjestust. Üks paremusjärjestus moodustub põllumajandustootjate, põllumajandusvaldkonna muuseumite ja avaliku sektori põllumajandustootjate taotlustest ning teine paremusjärjestus moodustub mittepõllumajandusliku ettevõtlusega tegelevate ettevõtjate taotlustest. Taotluse rahuldamiseks minimaalselt vajalik hindepunktide summa nii põllumajandusvaldkonna muuseumi kui ka põllumajandustootja ja avaliku sektori põllumajandusettevõtja puhul on 17 hindepunkti.

Eelnõu punktiga 26 täpsustatakse määruse § 16 lõike 3 punktis 2 sätestatud toetuse saaja töökohtade loomise ja säilitamise kohustust liisinguga ostetud investeringuobjekti puhul. Arvestades, et liisingule kestusnõue ehk sihipärase kasutamise periood ei kohaldu, peab liisingu puhul investeringuobjekt vastama nõuetele PRIA poolt viimase toetusosa maksmiseni, kuid samas võib viimane makse jääda kaugemale tulevikku (pikimal juhul seadme kättesaamisest viis aastat pluss maksepuhkus). Seega sõnastatakse selgelt kohustus, et ka liisingu puhul peab toetuse saaja ühe aasta jooksul arvates investeringuobjekti sihtotstarbelisse kasutusse võtmisest looma tegevuse elluviimise asukohta taotluses esitatud arvul uusi täistööajaga töökohti ja nende täitmiseks sõlmima töölepingu seaduse §-s 1 nimetatud töötajaga töölepingu ning tagama, et nimetatud nõuded oleksid täidetud kuni PRIA poolt viimase toetusosa maksmiseni, kui taotleja taotlus on saanud hindepunkte lisa punktis 3 sätestatud hindamiskriteeriumi alusel. Määruse § 16 lõike 2 punkti 2 kohaselt on toetuse saajal investeringuobjekti sihtotstarbeliselt kasutusse võtmiseks aega kuni kaks aastat arvates PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemisest. Liisingu puhul loetakse sihtotstarbeliselt kasutusse võtmise kuupäevaks liisinguseme üleandmise akti kuupäev.

Nimelt projekti ja selle eesmärgi uute töökohtade loomise osas hinnatakse tervikuna ka liisinguga ostetud vara puhul. Kuigi liisitud seadme puhul kestusnõuet ehk sihipärase kasutamise kohustust ei ole, ei pruugi toetuse eesmärgid olla saavutatavad, kui töökohti ei looda arvates investeringuobjekti sihtotstarbeliselt kasutusse võtmisest ega säilitata vähemalt PRIA poolt viimase toetusosa maksmiseni.

Eelnõu punktiga 31 täiendatakse määrust kolme rakendussättega.

Määruse § 21 lõikega 16 pikendatakse 12 kuu võrra projekti elluviimise tähtaega nendel toetuse saajatel, kes esitasid taotluse 2019. aastal ning kes on kahe aasta jooksul arvates PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemisest esitanud PRIA-le toetuse maksmiseks vähemalt ühe maksetaotluse koos investeringu tegemist tõendavate dokumentidega. Projekti elluviimise tähtaja pikendamine on seotud COVID-19 pandeemia mõjudega majandusele. Pikenenud on tarneajad seadmete ostmisel, sest tootmine tehastes oli vahepeal seiskunud. Ettevõtjate rahavood on jäänud prognoositust väiksemaks, mistõttu on tekkinud vajadus hajutada kulusid pikemale perioodile. Investeringute tegemise tähtaja pikendamine loob toetuse saajale paremad eeldused lõpetada alustatud projekt kavandatud mahus. Muudatus aitab kaasa meetme eesmärkide saavutamisele.

Määruse § 21 lõikega 17 loetakse lõikes 16 nimetatud toetuse saaja puhul taotluse rahuldamise otsuses määratud tegevuse elluviimise tähtaeg pikenevaks ühe aasta võrra. Tegevuse elluviimise või investeringu tegemise tähtaeg on taotluse rahuldamise otsuse üks osa, mida eelnõu kohaselt pikendatakse kõigi lõikes 16 nimetatud toetuse saajate puhul. Muudatuse tõttu võib tekkida õiguslik ebaselgus määrusega kehtestatud pikema tähtaja ja haldusaktiga iga toetuse saaja jaoks

kindlaks määratud tegevuse elluviimise tingimuste vahel. Selleks, et vältida PRIA tarbetut töökoormust, mida kõikide haldusaktide muutmine õigusselguse tagamiseks kaasa tooks, lahendatakse probleem õigusnormi abil, mis loeb tähtaja pikenuks ka haldusaktides.

Arvestades, et mitme ettevõtja projektide elluviimise tähtpäevad saabusid juba 2021. aasta novembris, kuid määruse muudatus jõustub alles pärast seda, rakendatakse ka nende toetuse saajate suhtes seda soodustavat muudatust tagasiulatuvalt alates 2021. aasta 1. novembrist (määruse § 21 lõige 18), sest ka nende puhul on põhjendatud võimaldada kavandatud tegevused lõpuni ellu viia. Säte toob kaasa toetuse saajate õiguste laienemise ja sellega ei rikuta õiguskindluse põhimõtet.

Eelnõu punktiga 32 kehtestatakse määruse lisa „Taotluse hindamise kriteeriumid“ uues sõnastuses. Senised hindamiskriteeriumid ning hindamisloogika põllumajandustootja, avaliku sektori põllumajandustootja ja mittepõllumajandusliku ettevõtlusega tegeleva mikroettevõtja taotluse hindamisel jäävad kehtima. Lisa täiendatakse selgitustega, milliseid hindamiskriteeriumeid kasutatakse põllumajandusvaldkonna muuseumist taotleja taotluse hindamisel ja milline on põllumajandusvaldkonna muuseumist taotleja puhul tasakaalustuskoeffitsient, et tagada hindepunktide võrreldavus põllumajandustootja, avaliku sektori põllumajandusettevõtja ja põllumajandusvaldkonna muuseumi vahel, ning milline on minimaalne hindepunktide summa põllumajandusvaldkonna muuseumi taotluse rahuldamiseks. Lisaks tehakse lisas mõned keelelised ja normitehnilised täpsustused ning parandused.

Põllumajandustootjast, avaliku sektori põllumajandusettevõtjast ja põllumajandusvaldkonna muuseumist taotlejate puhul arvestatakse erinevat hulka hindamiskriteeriumeid, mistõttu on vaja tagada hinnete võrreldavus taotluste paremusjärjestuse koostamisel. Põllumajandusvaldkonna muuseumist taotleja taotlusele hindamiskriteeriumite alusel antud hindepunktid korrutatakse tasakaalustuskoeffitsiendiga, et tagada hindepunktide võrreldavus põllumajandustootjate ja avaliku sektori põllumajandusettevõtjate vahel. Tasakaalustuskoeffitsient on põllumajandustootjast taotleja ja põllumajandusvaldkonna muuseumist taotleja taotlusele hindamiskriteeriumite alusel antavate maksimaalsete hindepunktide jagatis numbrilise väärtusega 1,95. Põllumajandusvaldkonna muuseumist taotleja taotluse maksimaalne hindepunktide summa pärast tasakaalustuskoeffitsiendiga korrutamist on 82,00 ja on seega võrdne põllumajandustootjast taotleja taotluse maksimaalse punktisummaga. Taotluse rahuldamiseks minimaalselt vajalik hindepunktide summa on põllumajandusvaldkonna muuseumi puhul 17 hindepunkti nagu ka põllumajandustootja ja avaliku sektori põllumajandusettevõtja puhul.

Hindamiskriteeriumite punkti 12 „Ettevõtja, kes vajab investeeringu tegemiseks toetust enam, et tagada toetuse ergutav mõju“ kirjelduses on tehtud tehniline muudatus seoses MTA vormi E muutunud ridade numeratsiooni ja lahtrite nimetustega. Lähtudes vormi E uuest formaadist ja hindamiskriteeriumite punkti 12 loogikast, on selle sisu kirjelduses asendatud tekstiosa „vormil E kajastatud näitajate „ettevõtluse tulem“ ja „põhivara soetamismaksumus“ (vorm E, rida 2.1) summa olema vahemikus“ sõnadega „vormil E kajastatud tulude ja kulude vahe liidetuna põhivara soetamismaksumusega olema“. Hindamiskriteeriumite punktis 12 hinnatakse kassapõhist raamatupidamisarvestust pidava füüsilisest isikust ettevõtjast taotleja puhul, millisesse vahemikku jääb tema kasumi ja põhivara soetamismaksumuse summa. MTA uuendatud vormi E real „ettevõtluse kasum/kahjum“ näidatud number sisaldab maksusoodustuste arvestamisel kasutatavaid täiendavaid mahaarvamisi põllumajandussaaduste tulust ja metsamaterjali võõrandamisest saadud tulust. See võib kaasa tuua olukorra, kus vormi E ettevõtluse kasumi real olev number osutub väiksemaks ettevõtja tegelikust majandustegevuse kasumist, mõjutades seeläbi ka hindamisel saadavat tulemust. Hindamiskriteeriumite punkti 12 puhul tuleb arvestada ettevõtja kasumiga, millest ei ole täiendavaid mahaarvamisi tehtud. Kasum leitakse, liites vormil E toodud tulud ja lahutades saadud summast kõik kulud, välja arvatud põhivara soetamismaksumus. Kasumi juures võetakse arvesse ka välisriigis saadud ettevõtluse kasum ning tuludena võetakse arvesse ka erinevad toetused, hüvitised ja MTA poolt tagastatud maksud.

Taotluste hindamiskriteeriumites on kasutatud kriteeriumi sisulist kirjeldust ja loobutud viidetest konkreetsetele vormi E ridadele, mille numeratsioon ja nimetused võivad ajas muutuda. Sellega tagatakse, et hindamiskriteeriume saab rakendada ka vormi E formaadi võimalike edaspidiste muudatuste korral.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu väljatöötamisel võeti aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/2220, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega (ELT L 437, 28.12.2020, lk 1–29), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548), ning komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähesese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8).

Eelnõus nimetatud Euroopa Liidu õigusaktid on kättesaadavad Euroopa Liidu Teataja veebilehel <https://eur-lex.europa.eu>.

4. Määruse mõjud

Määruse muudatused annavad suurele hulgale maapiirkonnas tegutsevatele ettevõtjatele võimaluse investeerida uutesse tootmisvahenditesse, parandada konkurentsivõimet ja luua juurde uusi töökohti.

Toetatavate tegevusvaldkondade lisandumine suurendab oluliselt teenindussektoris tegutsevate ettevõtjate võimalusi investeerida enda arengusse ja luua eeldused maapiirkonda uute töökohtade loomiseks. Ettevõtjate areng, teenuste lisandumine ja uute atraktiivsete töökohtade tekkimine parandab maapiirkonna elu- ja ettevõtluskeskkonna kvaliteeti. Abikõlblike tegevusvaldkondade lisandumine suurendab taotlejate konkurentsi toetuse kasutamises, mis mõjub positiivselt rahastamiseks esitatud projektide ettevalmistamise kvaliteedile ja rahastatavate projektide tulemuslikkusele.

Taotlejate sihtrühma laiendamine põllumajandusvaldkonna muuseumitega, kes tegelevad põllumajandustootmisega seotud asja vahendamise ja kes on arvestatavad atraktiivsete töökohtade pakkujad maapiirkonnas, aitab luua uusi täistööajaga töökohti maapiirkonnas ning parandada inimeste hinnangut piirkonna elu- ja ettevõtluskeskkonna kvaliteedile.

Projekti elluviimise tähtaja pikendamine võimaldab ettevõtjal projekt ellu viia algselt plaanitud pikema aja jooksul, kuivõrd COVID-19 pandeemiast tingituna on seadmete tootjatel raskused toetuse saajate tellitud seadmete tarnimise tähtajast kinnipidamisel. Investeeringu elluviimise tähtaja pikendamine loob toetuse saajale suurema eelduse projekti kavandatud mahus lõpetamiseks ja aitab kaasa meetme eesmärkide saavutamisele.

Määruse muudatuste mõju on positiivne. Määruse rakendamine toob taotlejatele kaasa uusi võimalusi ja annab ettevõtjatele võimaluse parandada oma konkurentsivõimet, kasvatada müügitulu ning luua maapiirkonda uusi töökohti.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamisega ei kaasne lisakulu ega -tulu.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile ning Rahandusministeeriumile.

Rahandusministeerium kooskõlastas eelnõu märkusteta. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium ei ole ettenähtud tähtaja jooksul eelnõu kooskõlastanud ega jätnud seda põhjendamatult kooskõlastamata, mistõttu loetakse eelnõu Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement“ § 7 lõike 4 kohaselt kooskõlastatuks.

Eelnõu on koostatud koostöös PRIA-ga. Eelnõu esitati arvamuse andmiseks PRIA-le, kes esitas eelnõu kohta lisaettepanekud. Ettepanekud esitas ka Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoda. Nimetatud ettepanekud ja märkused ning nendega arvestamine kajastub seletuskirjale lisatud tabelis.

(allkirjastatud digitaalselt)

Tiina Saron

Kantsler